

Hej!

Hoppas, att hälsan står dig bi!

Ute snöar det och de små vårblommorna täcks av ett tunt täcke av snö. Men ändå skänker knopparna på träd, blommor och buskar oss hopp och ett löfte om sommaren som ska komma.

Läste nyligen ett roligt citat av tonsättaren Johan Sebastian Bach: "Skaffa mig en skål kaffe innan jag förvandlas till en get"! I Sverige dricker vi i snitt 3,2



koppar kaffe per person om dagen! Vi ligger tvåa efter Finland, där de dricker mest kaffe i hela världen. Att fika är oftast förknippat med att ta en paus, umgås och dricka kaffe. I den svenska fikakulturen läggs även stor vikt vid tillbehören. På många svenska arbetsplatser finns en tradition att ta

kaffe-, eller fikapaus både på för- och eftermiddagen, då medarbetarna ses i ett gemensamt utrymme, sitter ner tillsammans och umgås. Det är också vanligt att "träffas för en fika", vilket ofta sker på kaféer, men även kan äga rum hemma eller med medhavd mat och dryck utomhus. Ordet fika anses vara en omkastning av stavelserna i ordet kaffi, och från början var det kaffet som var själva fikat. Senare har ordets betydelse glidit över till att beteckna både det att mötas och äta något litet, liksom - snarare än drycken - det man äter vid tillfället ("fikabröd"). Kaffedrickande har en lång social tradition i Sverige, ända sedan dryckens införande under 1700-talet och framåt. Kaffe utvecklades till den dryck man bjöd på vid ett mer eller mindre informellt möte, och tillbehören varierades beroende på tillfälle och vem eller vilka sällskapet utgjordes av, exempelvis bjöds ofta brännvin i kaffet till män, medan kakor som tillbehör bjöds kvinnor emellan. Inledningsvis var kaffedrickandet förbehållet den manliga delen av befolkningen och ägde rum på så kallade

*kaffehus. Kvinnornas chans att delta i det officiella kaffedrickandet kom med konditorierna på 1800-talet. Kaffe med ett antal tillbehör hörde också till kafferepen, (sammankomster) där kvinnor träffades för att handarbета. Med detta brev får du recept på mandelbiskvier, som säkert passar bra till fikat!*

*På söndag, 11 april, är det andra söndagen i påsktiden. Tema för dagen är "Påskens vittnen". Vi firar påsken för att Jesus har besekrat döden och med den allt som står livet emot. Berättelserna om Jesus och vem han var är nedskrivna i ljuset av påskens drama och i ljuset av uppståndelsen.*

**GAMMALTESTAMENTLIG** Jesaja kapitel 43, vers 10-13. Men ni är mina vittnen, säger Herren, min tjänare, den som jag har utvalt, för att ni skall få insikt och tro mig, förstå att jag är Gud. Ingen gud har blivit till före mig, ingen skall komma efter mig.

Jag, jag är Herren, ingen annan än jag kan ge räddning. Det var jag som förutsade och förkunnade, ingen främmande gud ibland er. Ni är mina vittnen, säger Herren. också i framtiden är jag densamme. Ingen kan rycka något ur min hand, det jag gör kan ingen göra om intet. Jag är Gud,

**EPISTEL** Första korinthierbrevet kapitel 15, vers 1-11. Bröder, jag vill påminna er om evangeliet som jag förkunnade, som ni också tog emot, på vars grund ni står och genom vilket ni blir räddade. Jag vill påminna er om orden i min förkunnelse — den håller ni väl fast vid, annars var det bortkastat att ni kom till tro. Bland det första jag förde vidare till er var detta som jag själv hade tagit emot: att Kristus dog för våra synder i enlighet med skrifterna, att han blev begravd, att han uppstod på tredje dagen i enlighet med skrifterna och att han visade sig för Kefas och sedan för de tolv.

Därefter visade han sig för mer än femhundra bröder vid ett och samma tillfälle, de flesta är ännu i livet, men några har avlidit. Därefter visade han sig för Jakob och sedan för alla apostlarna.

Allra sist visade han sig också för mig, detta ofullgångna foster. Jag är ju den allra minste av apostlarna, inte värdig att kallas apostel, eftersom jag har förföljt Guds församling. Men genom Guds

nåd är jag vad jag är, och hans nåd mot mig har inte varit förspild. Jag har arbetat mer än någon av dem, fast inte jag själv, utan Guds nåd som har varit med mig. Jag eller de — så är det vi förkunnar, och så är det ni har lärt er att tro.



**EVANGELIUM** Johannesevangeliet kapitel 21, vers 1-14 Sedan visade sig Jesus igen för lärjungarna vid Tiberiassjön. Det gick till så: Simon Petrus och Tomas, som kallades Tvillingen, Natanael från Kana i Galileen, Sebedaios söner och två andra lärjungar var tillsammans. Simon Petrus sade till de andra: "Jag ger mig ut och fiskar." De sade: "Vi följer med dig." De gick ut och steg i båten, men den natten fick de ingenting. När morgonen kom stod Jesus på stranden, men lärjungarna förstod inte att det var



han. Och Jesus frågade: "Mina barn, har ni ingen fisk?" De svarade nej, och han sade: "Kasta ut nätet på högra sidan om båten, så får ni." De kastade ut nätet, och nu orkade de inte dra in det för all fisken. Den lärjunge som Jesus älskade sade då till Petrus: "Det är Herren!" När Simon Petrus hörde att det var Herren knöt han om sig ytterplagget, för han var inte klädd, och hoppade i vattnet. De andra lärjungarna kom efter i båten med fångsten på släp; de hade inte långt till land, bara ett hundratal meter. Då de steg i land fick de se en glödhög och fisk som låg på den och bröd. Jesus sade till dem: "Hämta några av fiskarna som ni just fick." Simon Petrus gick upp på stranden och drog i land nätet, som var fullt av stora fiskar, 153 stycken. Och fast det var så många gick nätet inte sönder. Jesus sade till lärjungarna: "Kom och ät." Ingen av dem vågade fråga honom vem han var; de förstod att det var Herren. Jesus gick fram och tog brödet och gav dem, och likaså fisken. Detta var tredje gången som Jesus visade sig för sina lärjungar sedan han uppstått från de döda.

*"Gud, du som samlar kvinnor och män i ditt namn, gör oss alla till dina vittnen. Amen"*

*Hälsningar från Annelie och Suzanne*